

Han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem. Upp.7:15

Guds tron är på grund av Jesu offer en nådens tron. Gud har som den högste domaren dömt oss fria från synd på grund av Jesu död i vårt ställe. Den domen kan ingen ändra.

Men domen ska meddelas åt oss. Och när vi väl har fått veta den, skjuter djävulen sina pilar mot oss, understödd av vår egen otro: Du är ännu en syndare! Se nu hurdan du är och vad du har gjort! Kan benådningsdomen vara i kraft för dig nu, när du åter har syndat?

Gud dom står i varje fall fast, och för att säkerställa att vi vet det, sätter Gud upp ett skydd över oss mot lögnarnas pilar. Det skyddet, eller tabernaklet, är just själva domslutet, som vi får hänvisa till, när tvivel angriper oss angående vår benådning. När vi håller till under det tabernaklet, har vi frid i vårt samvete.

Tabernaklet är detsamma som evangeliet om Guds nåd. Det är inte bara ett skydd utan också en mångsidig inrättning för barmhärtighet.

Där helas de som har sargade samveten. Där stärks de i tron svaga och återupplivas de andligen döda. Där tröstas de som sörjer över sig själv. Alla får den hjälp de behöver. Gud själv är läkaren som med gudomlig kunskap vet vad som fattas oss och delar ut läkemedel.

Visserligen är våra synder redan utstrukna genom Jesu död, men genom evangeliets tillsägelse om förlåtelse får vi också vårt samvete rentvättat i Lammets blod, så att vi med frimodighet och full trosvisshet kan utropa: Se, jag har vita kläder på mig. Jag är rättfärdig och helig i min Frälsares verk. Jag har kommit ut ur den stora bedrövelsen och kommit in i den himmelska glädjen och friden.

Och allt detta har Gud gett mig genom min Herre Jesus Kristus, och han ska aldrig ta det ifrån mig – eftersom han är trofast.

En fristad vi funnit, där tryggt vi får bo,
där fienden aldrig oss når.
Där äger vi hälsa och glädje och ro.
Vår fristad är Frälsarens sår.

Arvid Hydén / Sionsharpan 335:4